

Lygocoris pabulinus L

Groene appelwants

Van de wantsen die schade veroorzaken in boomgaarden is de groene appelwants de belangrijkste. Hij komt niet alleen op appel en peer voor, maar ook op alle bessensoorten, kers, perzik, pruim en framboos. Daarnaast komt de wants voor op wilg, els, meidoorn, roos, dahlia, margriet, paardenbloem, aardappel, chrysant en brandnetel. Sommige van deze planten zijn waardplanten voor de wants.

De volwassen wants legt in augustus tot begin september haar glanzend witte eitjes via een lenticel (een ademporie in de bast van een plant) onder de schors van jonge scheuten. Deze eitjes zijn moeilijk waar te nemen, maar bij nauwkeurig kijken ziet men een klein bultje op de plek waar het eitje is gelegd.

Na overwintering in de boom verschijnen in april tot begin mei de eerste jonge wantsen. De jonge insecten voeden zich, door middel van hun zuignuit, met voedingsappen uit de cellen van de bladeren, jonge twijgen en prille vruchten.

Na ongeveer vijf weken, waarin ze vijf maal vervellen, zijn ze volwassen. Voordat wantsen volwassen zijn, verlaten ze de winterwaardplaats en gaan naar kruidachtige gewassen zoals paardenbloem, brandnetels en aardappels.

De tweede generatie die zich hierop ontwikkelt, vliegt in de nazomer weer terug naar de fruitbomen om daar de winterieren af te zetten. Soms kan het voorkomen dat deze vlucht al in juli plaatsvindt en dan zullen de wantsen de jonge groeitoppen beschadigen. Op de vruchten kan dan geen schade meer ontstaan, omdat de wants dan niet in staat is met zijn snuit de taaie schil te doorboren.

Bos- of veldwants

Bos- of veldwantsen worden ook wel stinkwantsen genoemd. Er zijn meer dan tien soorten bekend met een redelijk vergelijkbare levenswijze.

Het dekschild van deze wants is vrij fors, hard en ook bij jonge larven al zichtbaar aanwezig. De kleurschakering zit tussen groen en bruin, maar in een vroeg stadium is bruin de dominante kleur.

Herkenning

De volwassen groene appelwants is ruim 2½ cm groot, een beetje plat en groen en zeer beweeglijk, maar hij vliegt weinig. De jonge wants die in april/mei geboren wordt, lijkt veel op bladluis, maar is veel sneller. Hij is geelgroen van kleur en draagt rood gepunte antennen. Na enkele vervellingen ziet men vleugelstompjes verschijnen.

Schade

Ten gevolge van het steken en zuigen in bladeren en vruchten ontstaan er kleine bruine littekens. De aangestoken plekken blijven achter in de groei, waardoor misvorming van de vrucht, blad en scheuteinden optreedt.

Vooral de misvormde vruchten kunnen de kwaliteit van de oogst verlagen. De wonden in de vruchten groeien uit tot enkele millimeters en worden grote bruine verkurkte plekken, soms diepe putjes. Deze schade moet men vooral niet verwarren met hagelschade die al in de maand mei kan plaatsvinden. De schade verschilt per jaar. Heeft men een vroeg voorjaar, dan kan de jonge vrucht al in een stadium verkeren dat de jonge wants niet meer met zijn snuit de schil kan doorboren en zal de schade beperkt blijven.

Uit recente onderzoeken is gebleken dat de jonge larven de schade aan jonge vruchtbeginsels vroeg plegen.

Bestrijding

Zorg dat er zo weinig mogelijk waardplanten staan zoals brandnetels, chrysanten, Ribes, onkruid zoals klein kruiskruid, bosschages en plaatsen waar vorig jaar consumptieaardappelen zijn geteeld. Hou met name in het voorjaar de brandnetels kort.

Marten Pelleboer

Groene appelwants.

Grauwe Veldwants.

Ernstige vorm van wantsenschade in appel.